

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa **L. J.**, bývajúceho v B. Š., B., zastúpeného JUDr. R. F., advokátom so sídlom v B. Š., D., proti odporkyni **S.P., Ú., U.**, o výšku úrazovej renty, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2007, č.k. 21 Sd 422/06-34, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 21 Sd 422/06-34 z 31. januára 2007, **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právneho zástupcu, JUDr. R. F., náhradu trov odvolacieho konania v sume 1 549 Sk do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ a e/ OSP zrušil rozhodnutie odporkyne číslo 22-3189/2006 z 12. júla 2006, ktorým od 1. júla 2006 zvýšila úrazovú rentu navrhovateľa na 181 Sk mesačne s odôvodnením, že úrazová renta vyplácaná k 1. júlu 2006 v sume 170 Sk mesačne sa zvyšuje o 5,95%. Krajský súd súčasne uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 5 147,50 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že z nekompletného administratívneho spisu odporkyne súd nemohol zistiť, v akej výške bola vyplácaná a patrila úrazová renta (správne malo byť uvedené „náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti“) pred 1. januárom 2004 a v akej výške mala teda odporkyňa výplatu náhrady prevziať a po 31. decembri 2003 ju ako úrazovú rentu vyplácať. Zo spisu odporkyne krajský súd ďalej zistil, že odporkyňa bez vydania akéhokoľvek rozhodnutia vykonala prepočet výšky úrazovej renty k 31. decembru 2003 a navrhovateľovi listom z 28. júna 2006 oznámila, že tak urobila z dôvodu potreby prepočtu nesprávne priznanej náhrady za stratu na zárobku. Podľa krajského súdu o výške úrazovej renty v sume 170 Sk nebolo právoplatne rozhodnuté, nie je preto

daný právny základ na preskúmanie rozhodnutia o zvýšení úrazovej renty. Pokiaľ odporkyňa na jednej strane tvrdí, že o nároku za predchádzajúce obdobie nemôže rozhodovať, ale na strane druhej tak reálne činí tým, že navrhovateľovi stanovila úrazovú rentu v inej výške ako mu bola k 31. decembru 2003 vyplácaná náhrada za stratu na zárobku, potom podľa názoru krajského súdu o tom musí vydať rozhodnutie, proti ktorému bude mať navrhovateľ možnosť podať opravný prostriedok. Krajský súd preto dospel k záveru, že odporkyňa v správnom konaní nezistila dostatočne skutkový stav, správne konanie trpelo vadami a rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné pre nedostatok právnych dôvodov a nezrozumiteľnosť. Navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania z titulu právnym zástupcom poskytnutej právnej služby v celkovej sume 5 417,50 Sk.

Rozsudok krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním a žiadala, aby ho odvolací súd zrušil. Namietla, že od zamestnávateľa R.š.p. B. B. v súlade s § 272 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“) prevzala dokumentáciu súvisiacu s pracovným úrazom navrhovateľa, ktorý utrpel 22. júla 1977. Navrhovateľovi bol od 2. augusta 1995 priznaný čiastočný invalidný dôchodok v sume 2 982 Sk a pobočka S. P. B. B. pri kontrolnom prepočte zistila, že navrhovateľovi do 31. decembra 2003 strata na zárobku nevznikla a preto mu od 1. januára 2004 nezačala vyplácať úrazovú rentu a po predložení nových dokladov (27. apríla 2006) určila náhradu za stratu na zárobku, ktorá patrila do 31. decembra 2003 na 143 Sk mesačne. S.P. zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva oprávnenie rozhodovať o výške náhrady za stratu na zárobku za obdobie do 31. decembra 2003 - rozhodovanie o takom nároku patrí do právomoci súdov. S.P. je v prípade transformovanej úrazovej renty oprávnená vydať rozhodnutie po 1. januári 2004 v súlade so zákonom. V danom prípade podľa odporkyne nejde o rozhodnutie o nároku na úrazovú rentu alebo jej výške, ale ide len o prepočet vyplácanej náhrady za stratu na zárobku a preto odporkyňa nemohla a nemôže vydať rozhodnutie o náhrade za stratu na zárobku, ako to požaduje právny zástupca navrhovateľa. Predmet preskúmacieho konania pred súdom je daný výrokom preskúmaného rozhodnutia, ktorým odporkyňa nerozhodovala o základe úrazovej renty, ale len o jej zvýšení od 1. júla 2006, súd preto nemá právomoc rozhodovať o výške vyplácanej renty ku dňu zvýšenia.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania bolo rozhodnutie odporkyne o zvýšení úrazovej renty od 1. júla 2006 zo sumy 170 Sk na 181 Sk mesačne.

Z administratívneho spisu vyplýva, že uvedené rozhodnutie je vôbec prvým rozhodnutím odporkyne vo veci úrazovej renty. V administratívnom spise sa okrem uvedeného rozhodnutia nachádza oznámenie odporkyne z 28. júna 2006 číslo 22-67/2006-24 o výpláte úrazovej renty od 1. januára 2004 v určenej sume 143 Sk mesačne, od 1. januára 2005 zvýšenej na 154 Sk mesačne a od 1. júla 2005

na 170 Sk mesačne. Toto oznámenie však nemá náležitosti rozhodnutia podľa zákona o sociálnom poistení, preto ho nebolo možné považovať za rozhodnutie správneho orgánu.

Podľa § 272 ods. 1 zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa od 1. januára 2004 preberá od zamestnávateľa výplatu plnení vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, ktoré vznikli pred 26. novembrom 1993 a od zamestnávateľa, ktorý mal podľa osobitného predpisu postavenie štátneho orgánu, nároky vzniknuté pred 1. aprílom 2002 vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania.

Podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení ***náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.*** Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

Pokiaľ odporkyňa namietala, že zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení jej nevyplýva oprávnenie rozhodovať o výške náhrady za stratu na zárobku za obdobie do 31. decembra 2003, táto jej námietka je v súlade so zákonom a vyplýva aj z doterajšej judikatúry súdov.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že administratívny spis odporkyne je neúplný a nemožno z neho zistiť, v akej výške bola pred 1. januárom 2004 vyplácaná náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti a v akej výške mala odporkyňa výplatu tejto náhrady prevziať a od 1. januára 2004 vyplácať ako úrazovú rentu a teda, že nie je podklad pre rozhodnutie o zvýšení úrazovej renty od 1. júla 2006.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 OSP).

Úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní vznikli trovy z titulu poskytnutej právnej služby, ktorú jeho právny zástupca v súlade s § 151 ods. 1 OSP vyčíslil sumou 1 549 Sk a to za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) po 1 371 Sk + 1x režijný paušál 178 Sk v súlade s § 14 ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. O náhrade trov odvolacieho konania preto odvolací súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1, § 149 ods. 1 a § 160 ods. 1 OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 28. marca 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová